

حضرت امیر المؤمنین علی؛ دشنام دادن به مؤمن فسق است و جنگیدن با او کفر و احترام مالی، چون احترام خونش است.

اذان ظهر: ۱۲:۱۴ - قشروب آفتاب: ۱۸:۱۰
اذان مغرب: ۱۸:۲۸ - نیمه شب شرعی: ۲۳:۳۲
اذان صبح فردا: ۴:۵۳ - طلوع آفتاب فردا: ۶:۱۷

پدربش آهلی: ۸۳۲۱۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن: ۲۸۰۷۵۰۰۰
توزیع و اشتراک: موسسه نشر گستر امروز نیون
تلفن توزیع: ۶۱۹۳۳۰۰۰
تلفن اشتراک: ۶۱۹۳۳۱۱۴

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سید کمال قرینی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵۵۴۴۴
تلفن: ۲۲۰۳۰۰۰۰-۲۲۰۳۰۰۰۰-۲۲۰۳۰۰۰۰-۲۲۰۳۰۰۰۰

همشهری: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

صفحه آخر

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
مدیریر: دانیال معمار
دبیر تحریریه: سیدمجتبی صادقی
معاونان سردبیر: شهرام فرهنگی، علی عمادی، شاهین امین، حامد فوقانی
مدیر فنی: حامد بزدانی
مدیر هنری: مهدی سلامی
دبیر عکس: امیر پناهپور

سیاسی و دیپلماتیک: مدیر: حسین ارجلو
شورنگار: مدیر: پروانه بهرام‌نژاد
دبیر: مریم باقرپور
اقتصاد: مدیر: حسین لطفی
دبیر: مریم موسی‌پور
تماشگر: مدیر: امیر محمد یعقوب‌پور
دبیر: لیلی فرسند

ایرانشهر: مدیر: مهرداد عیسی
تسنو: مدیر: عیسی محمدی
دبیر: مریم سرخوش
سرخ: مدیر: جواد عزیزی
مدیر: محمد جعفری
دانشتپه: مدیر: ساسان شادمان
دبیر: زهرا خلجی
سرزمین من: مدیر: محمد باریکاتی
جامعه: دبیر: هبه طباطبایی
گزارش: مدیر: مهرداد عیسی
دبیر: مهرداد عیسی
۳۴ (سیما و تلویزیون): مدیر: علیرضا محمودی
صفحه آخر: مدیر: جواد نصرتی
طرح و گرافیک: مدیر: محمد علی حلیمی

حافظ
صوفی از بر تو می راز نهانی دانست
گوهر هر کس از این لعل، توانی دانست
صفا: علیرضا بهرامی

دعای روز دوازدهم ماه مبارک رمضان
بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم زيتي فيه بالستر والعفاف واستزني فيه بلباس القنوع والكفاف واخلمني فيه على العدل والانصاف وامني فيه من كل ما اخاف بعميتك يا عظمة الخائفين.

تهران نامه
داستان بامیه های تهران
ماه رمضان در تهران و بسیاری از شهرهای کشور، بدون بامیه و زولبیا سر نمی شود و یکی از سنت های شیرین این ماه، خوردن بامیه است. در تهران هم بامیه از قدیم هواخواه زیادی داشته از جمله برخی شاهان که آنها هم مثل عوام به عشق خوردن بامیه منتظر ماه رمضان می ماندند. اما بامیه در تهران قدیم با چیزی که ما این روزها می شناسیم، تفاوت هایی داشته است. در تهران قدیم این شیرینی خوش طعم فقط در ماه رمضان و با ظاهری متفاوت تر از آنچه امروزه می بینیم پخته می شد و به فروش می رسید. بامیه و زولبیا مانند امروز در شهید غوطه‌ور نمی شد و شیره کشمش را در ظرفی جداگانه قرار می دادند تا هر کس بنا به ذائقه‌ای که دارد، شیرینی را در شهید بغل‌تاد و نوش جان کند. شکل زولبیا هم با آنچه امروزه می بینیم از نظر اندازه متفاوت بود.

گنبد خیرساز

خبرهای جنجالی درباره تخریب ساختمان سینگر در خیابان سعدی، این ساختمان قدیمی را در مرکز توجه قرار داده است

این روزها در فضای مجازی و حتی در صفحات برخی رسانه‌های رسمی و غیررسمی، خبر از صدور مجوز شهرداری تهران برای تخریب ساختمان تاریخی شرکت «سینگر» به میان آمده؛ ساختمانی که یکی از آثار برجسته معماری تهران است و از زمان پهلوی اول در خیابان سعدی تهران جا خوش کرده است. در پی انتشار این خبر و به نقل از روابط عمومی معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران، این روزها شهرداری به خاطر اهمیت حفظ بافت فرهنگی و هنری تهران، به ماجرا ورود کرده و کارشناسان این حوزه بعد از بازدیدهای میدانی و

طبق بررسی‌های دقیق، اعلام کردند که این ساختمان، شاخصه‌های معماری و مقاومت را دارد و بخش تجاری آن همچنان فعال است. حمیدرضا صامی، معاون شهرسازی و معماری شهر تهران نیز گفته که مالک این ساختمان در سال ۱۳۹۲ برای تخریب ساختمان درخواست داده و آن را در دفتر خدمات الکترونیک به ثبت رسانده، اما با توجه به ثبت ملی اثر، نداشتن پایان کار و تخلیفات صورت گرفته، شهرداری اجازه تخریب این اثر تاریخی را نداده است. اما ساختمان سینگر مگر چه خاطر هله‌ای در دل دارد که تماشایش در میان شلوغی‌های خیابان سعدی، این همه خاطر هاله‌نگار است؟

یگ پیشنهاد
البنه که اکنون معاون شهرسازی و معماری شهر تهران به صراحت اعلام کرده که هیچ گونه پروانه‌ای از سوی شهرداری تهران برای تخریب ساختمان تاریخی سینگر صادر نشده، اما بد نیست بدانید اگر این ساختمان به هر دلیلی از فهرست آثار ملی خارج شود، شهرداری از نظر قانونی و بعد از رفع تخلیفات، نمی تواند جلوی تخریب این ساختمان را بگیرد. یکی از پیشنهادها برای حفظ این بنا و ارتقای نقش آن، تغییر کاربری این ساختمان از حالت تجاری به حالت فرهنگی است که در این صورت، پس از بازسازی، ساختمان سینگر می تواند نقش مؤثرتری در تهران امروز و فردا ایفا کند.

معماری ساختمان
تهران در زمان پهلوی اول، به‌سوی مدرن شدن رفت و در خیابان هایش، پاساژها و بناهای چند طبقه و ساختمان‌هایی با الگوی برداری از نمونه‌های اروپایی متولد شد. یکی از نخستین ساختمان‌های مدرن در خیابان لغتی آن روزگار با سعدی کنونی، ساختمان کارخانه سینگر بود. این ساختمان را معمار چیرهدست گرچی روس تبار به نام نیکلای مارکوف در مساحتی بیش از ۲۸۲ هزار مترمربع طراحی کرد. دیدن این ساختمان علاقه‌مندان به معماری را به یاد کلیسای سنت استپانوس در جلفای آذربایجان شرقی می‌اندازد. در این بنا که گنبد کوچک آبی‌رنگی هم بر سر دارد، از خشت و آجر هم استفاده شده و نمای آن از سنگ تراورتن پوشانده است. از دیگر آثار این معمار شهیر، دبیرستان البرز، مدرسه و اندازگار و عمارت شهرداری واقع در میدان توپخانه سابق با امام خمینی (ره) کنونی است.

یادداشت
نیل فاتح در تهران ماهوش
علیرضا زمانی
خیابان جمهوری از آن دست خیابان‌های پر رمز و راز تهران است که شاید برای عده‌ای از سفر به ماه هم جذاب‌تر باشد. هر بخش این خیابان مساهوش را زمانی به یک نام می‌خواندند: شاه‌آباد که از بهارستان شروع می‌شد و تا مخبرالدوله می‌رسید و زمانی پاتوق کتابفروشی‌های تهران بود. «کتابفروشی دانشکده» ی ملک الشعراء بهار هم در همین شاه‌آباد قرار داشت. نطق تاریخی مصدق هم در همین خیابان رقم خورد و مستوفی، نسخه‌شناس معروف هم بساطش در همین جا بود و هنوز هم برقرار است. بخش دیگر خیابان جمهوری به استانبول با اسلامبول معروف بود. تحصن مشروطه‌طلبان در سفارت انگلیس از مهم‌ترین وقایع چهارراه استانبول است که شاید این تحصن به نوعی سرنوشت کشور را عوض کرد و نگذاشت ستاره بخت مشروطه افول کند. از چهارراه استانبول تا حافظ (یوسف آباد) هم که به نادری معروف بود، به کافه‌های فیروز و نادری و فردوش که به پاتوق روشنفکرانی چون هدایت و آل احمد و... شناخته می‌شد، مشهور بود. ارمنی‌ها و مهاجران روس هم که زمانی نادری را فرق مغازه‌های خود کرده بودند و غذاهای خوشمزه روسی چون پیراشکی، نخستین بار از همین جا به ایرانی‌ها معرفی شد. پیراشکی خسروی، یادگار همین مغازه‌های نادری است؛ هر چند که عده‌ای معتقد باشند مادر آخرین بازمانده‌های لهستانی جنگ جهانی دوم در خیابان شاهرخا، نخستین پیراشکی فروشی را افتتاح کرد. اما ۴۷ سال پیش، سوم آبان ماه، این خیابان چندعنوانه، خیرسازترین خیابان شهرمان شد. هنوز چند ماهی از بازگشت نیل از مرسترانگ و همکارانش از سفر ماه نگذشته بود که خبر رسید به دعوت انجمن ایران و آمریکا سفری به تهران داشته‌اند. مردم تهران با شور و شوق فراوان به خیابان جمهوری امروز آمده بودند تا جمال نخستین فاتحان ماه را در تهران زیارت کنند. نیل از مرسترانگ در حالی که با لب خندان روی رکاب ماشین ایستاده بود، برای تهرانی‌های مشتاق دست تکان می‌داد و از سفر کوتاهش به جمهوری خوشبود و خرسند بود. آوین و کالینز هم که پشت ماشین نشسته بودند، مثل نیل برای مردم شریف تهران دست تکان می‌دادند. البته این نخستین نیل تهران نبود و پیش از این، تهرانی‌های اهل مطالعه انتشارات نیل روبه‌روی دانشگاه شهرشان را خوب می‌شناختند. آن زمان‌ها خبر سفر به ماه باورنکردنی به‌نظر می‌رسید و تهرانی‌ها از جمله نخستین مردمان عالم بودند که فاتحان ماه را که فاتحانه مسیر خیابان شاه‌آباد و استانبول و نادری را طی می‌کردند از نزدیک دیدند و فهمیدند سفر به ماه را دیگر نباید در افسانه‌های ژول‌ورن دنبال کرد.

تهران مصور
اولین بانک ایران که اسکناس چاپ کرد
نخستین بانک کشور ۱۱ بهمن سال ۱۲۶۷ با صدور امتیازنامه‌ای از سوی ناصرالدین شاه قاجار و با فرمان سلطنتی ملکه بریتانیا به بارون جولیبوس دو رویتر، بانکدار یهودی - انگلیسی با مشارکت حاجی سیدعلی اکبر، تاجر شیرازی راه‌انداز شد. این بانک که «بانک جدید شرق» نامگذاری شد، در شمال شرقی میدان توپخانه قرار داشت و ایده‌های بانکداری اروپایی را به کشور وارد کرد و دست به چاپ اسکناس زد. اسکناس‌ها شبیه قبض‌هایی بود که به‌صورت حواله خزانه‌داری به مشتری‌ها داده می‌شد. این حواله‌ها فقط برای خریدهای کوچک و روزانه افراد مورد استفاده قرار می‌گرفت و ارزش آن ۱۵۹ تومن بود.

بانک جدید شرقی میدان توپخانه قرار داشت و ایده‌های بانکداری اروپایی را به کشور وارد کرد و دست به چاپ اسکناس زد